

АНАЛІЗ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОВЕДЕННЯ ХІМІОТЕРАПІЇ ГОСТРИХ ФОРМ ЛЕЙКОЗІВ В ЗАКОРДОННІЙ ТА ВІТЧИЗНЯНІЙ ОНКОГЕМАТОЛОГІЧНІЙ ПРАКТИЦІ

Айвазова Л. С., Панфілова Г. Л.

Кафедра соціальної фармації

Національний фармацевтичний університет

м. Харків, Україна

socpharm@nuph.edu.ua

Вступ. У структурі злоякісних патологій лімфоїдної та кровотворної систем людини гострі лейкози займають перші позиції, а смертність по різних країнах дорівнює 1,0-1,5% від всіх показників летальності від раку. Незважаючи на значні досягнення у сучасній онкогематології та зусилля онкологів питання ефективного лікування хворих на гострі форми лейкозів залишається невирішним. Як свідчать дані спеціальної літератури, важливе місце у лікуванні цих хворих займає хіміотерапія, яка містить різних групи протипухлинних препаратів (ППП). В рамках ефективної реалізації державних гарантій з надання онкогематологічним хворим медичної допомоги та відповідного фармацевтичного забезпечення аналіз сучасних принципів в організації проведення хіміотерапії гострих форм лейкозів, а також асортименту ППП має актуальність.

Мета дослідження. Проведення аналізу сучасних підходів у проведенні хіміотерапії гострих форм лейкозів та відповідного асортименту ППП.

Методи дослідження. У дослідженнях використовувалися методи теоретичних досліджень (історичний, логічний, порівняльний, структурно-логічний, узагальнення тощо). Досліджувалися дані клінічних протоколів лікування гострих форм лейкозів, що затверджені у різних країнах світу, а також дані вітчизняної нормативно-правової бази, яка регулює питання організації надання зазначеним групам хворих медичної та фармацевтичної допомоги.

Результати дослідження. Встановлено, що наприкінці минулого століття у науковій спільноті вже сформувалися базові принципи проведення курсів хіміотерапії гострих форм лейкозів. Так, хіміотерапія гострих лейкозів повинна базуватися на дотриманні таких основних принципах – довго тривалість та можливість інтенсифікація терапії на всіх етапах протікання патології; дотримання доз та термінів споживання ліків у відповідності до стану хворого та етапів проведення хіміотерапії; можливість комбінації ППП з метою синхронізації механізму дії цих препаратів, яке здійснюється у відповідності до різних фаз мітотичного циклу розвитку пухлинних клітин; дотримання циклічності та переривчастості у споживання ППП; оперативне усунення побічних дій ППП та можливих ускладнень під проведення хіміотерапії. Встановлено, у хіміотерапії гострих лейкозів застосовуються такі групи препаратів. Перш за все, це глюкокортикостероїдні засоби та ППП з груп L01B – Антиметаболіти (метотрексат, меркаптопурин, тіогуанін, цитарабін, флударабін), L01C – Рослинні алкалоїди та інші природні сполуки (вінкристин, вінбластин, етопозид), L01A – Алкілувальні засоби (циклофосфамід, гексафосфамід, хлорамбуцил, Пафенцил), L01AD – Похідні нітросечовини, L01D – Протипухлинні антибіотики та споріднені сполуки (даунорубіцин, доксорубіцин), L01X – Інші протипухлинні засоби (аспарагіназа, мітоксантрон, амсакрин). До 2023 року в Україні діяли накази МОЗ України від 30.06.2010 р. № 647 за спеціальністю «Гематологія» та 20.07.2005 р. № 364 за спеціальністю «Дитяча гематологія», в яких була представлена тактика лікування хворих на гострі форми лейкозів. У складі цих протоколів були представлені всі ППП, які були рекомендовані міжнародними протоколами лікування гострих форм лейкозів.

Висновки. На даний час у вітчизняній онкогематології відбувається перегляд змісту клінічних протоколів за спеціальністю «Гематологія» та «Дитяча гематологія» з метою впровадження нових схем хіміотерапії, які відповідають сучасним підходам у лікуванні цих патологій у відповідності до результатів оцінки медичних технологій.